

MİB yayınlanalı kısa bir zaman oldu.

Ülke sonu belirsiz bir yola sokulmuşken, yaygın medyanın kiralandığı, korkutulduğu bir süreçte internet üzerinden bu karanlık süreci anlatmaya soyunan insanlar zamanla paylaştıkları ortak payda üzerinden bir araya geldi.

“Önemli olan vatandır” diyerek küçük farklılıkları bir yana bırakıp MİB bilgi yayma platformunda bir araya geldik.

Henüz ses getirecek bir iş yapılmadı. Çok aktif hale gelmemiş MİB birden eleştiri odağı oluverdi.

Ne güzel(!)...

Bizler ülkenin kanayan yaraları hakkında tek tek bir bildiri yayınlamadık.

HES rezaleti ile canına okunan köylülerimizin yanına ulaşamadık. Hukuksal boyutlarını kaleme alamadık. 2B rezaletini hukuksal boyutu ile anlatamadık. Madenler, taşeron işçilerin köleleşmesi hakkında MİB olarak aydınlatıcı bir bildiriye imza koyamadık. Ülkenin satılan toprakları, el konan sit alanları, sınır boyları... Yüzlerce kanayan yara... Hatta kangrene dönmüş yasa ihlalleri. Yolsuzluklar... Bunların her biri ayrı uzmanlık konusu ve üzerinde çalışılması gerekli konular.

Dedim ya,

Çok yeni bir oluşum, biraz da “göç yolda düzülür” misali birbirini yüz yüze yeni tanıyan insanlar ortak paydalarını YOLDA çoğaltmaya çalışıyor.

Biz hukuk sınırları içinde kalarak “neler yapabiliriz” diye kafa yorarken suçlanmaya başladık.

Atalarımızın güzel bir sözü vardır;

“Hamama gider kurna beğenmez, düğüne gider zurna beğenmez.”

Sanal âlemde ve çevremizde bu söze uygun örnek kişiler hep vardır. Bir bardak suda fırtınalar kopartırlar. Bu fırtınalar aslında kıymetlidir. Neden mi?

Rüzgâr estiğinde bir ağaçtan önce sararmış yapraklar dökülür. Rüzgâr hızını artırdığında ise yarı hasta yapraklar düşmeye başlar. Çürük meyveler dökülür. Oluşumlar da böyledir. Eleştiriler geldikçe, suçlamalar geldikçe zayıf halkalar kopar. Nefesi yetmeyenler bırakır. Kerhen destek verenler için bahane hazırdır.

Bir anlamda elek kurulur. Ufalananlar alta geçer. Ufalanmayanlar eleğin üzerinde kalır. Daha güçlü, yükünü azaltmış olarak yola devam edilir.

Bu elek hep kurulacaktır. Hep bazı halkalar kopacaktır.

Bir hikâye anlatayım;

Resim öğrencileri yılsonunda sergi açacaklardır. Hocaları şöyle bir öneride bulunur:

- Şehrin meydanında resimlerden birer örnek sergilenecek. Resimlerin üzerine “beğenmediğiniz yeri çizin”
diye
bir not düşün.

Resimler meydanda sergilenir. Üzerlerine notlar iliştilir. Ertesi sabah meydana gelen öğrenciler çok üzgündür. Resimler çizikten görünmeyecek hale gelmiştir. Öğrencilerin üzüntülü halini gören hocaları;

- Üzülmeysin çocuklar. Şimdi yeni resimler sergileyeceğiz. Bu sefer “beğenmediğiniz yeri lütfen düzeltin”
diye bir not
düşüreceğiz.

Der.

Not eklenen resimler sergilenir. Öğrenciler ertesi sabah meydana koşarlar. Resimlerde bir çizik bile yoktur.

Karalamak her zaman çok kolaydır. Düzeltmek ise zor... Kolay olduğu için hep karalama yolu seçilir.

Oysa her karalayan ressam değildir. Hatta renkleri bile tanımıyor olabilir.

İki tür insan vardır.

1. Akarsu meşrepli.
2. Göl meşrepli.

Akarsu meşrepli olan kişi kir tutmaz. İçinde mıcır barındırmaz. Oysa göl meşrepli olan kişiler içinde biriktirir. En berrak sandığınız an bir taş atmanız bulanması için yetip de artar bile.

Bu nedenle saldıranlara teşekkür borçluyuz(!)...

Attıkları her taş, içinde mıcır biriktiren kim varsa onu ortaya çıkaracaktır.

Sevgiyle.

Zahide UÇAR, 22 Ekim 2013

zahide@zahideucar.com

<http://www.milliradebildirisi.org>